Iacov

Epistola lui Iacov

Text extras din Interliniarul Grec - Român

Biblia ROG

Ediție digitală pentru tipar -- vizitați bibliaapostolica.ro

13/11/2026 08:29:55

CAPITOLUL 1

Răbdarea lui Dumnezeu

1:1 Iacov, al lui Dumnezeu și al Domnului Isus Hristos, rob, către cele † douăsprezece seminții, care *sunt* în diaspora, Salutare.

1:2 Cu toată bucuria să considerați, frații mei, când de ispite felurite sunteți încercați,

1:3 cunoscând că încercarea credinței voastre produce răbdare;

1:4 iar răbdarea, lucrarea *ei* desăvârșită să *și-o* aibă, ca să fiți desăvârșiți și întregi, de nimic *fiind* lipsiți.

1:5 Dacă însă vreunul dintre voi e lipsit de înțelepciune, să ceară de la Dumnezeu care dăruiește tuturor cu generozitate și fără să reproșeze, și îi va fi dată.

1:6 Să ceară însă cu credință, de nimic îndoindu-se; căci cel ce se îndoiește e aseamenea agitației valurilor mării, dus de vânt și aruncat încoace și încolo.

1:7 Căci să nu se gândească omul acela că va primi ceva de la Domnul;

1:8 *e* un bărbat cu sufletul împărțit, nestatornic în toate căile lui.

1:9 Să se laude dar fratele smerit în înălțarea lui,

1:10 iar bogatul în smerirea lui, căci precum floarea ierbii va trece.

1:11 Căci a răsărit soarele cu arșița *lui*, și s-a uscat iarba, și floarea ei s-a ofilit, și strălucirea înfățișării ei a pierit; așa și bogatul în umbletele lui se va vesteji.

1:12 Ferice de bărbatul care rabdă ispita, căci aprobat devenind, va primi coroana vieții, pe care a promis-*o* Domnul celor ce Îl iubesc.

1:13 Nimeni fiind ispitit să *nu* spună, De Dumnezeu sunt ispitit. Căci Dumnezeu de neispitit este de rele †, și El Însuși *nu* ispitește pe nimeni.

1:14 Fiecare dar, e ispitit de propria lui poftă, fiind atras și momit;

1:15 apoi când pofta a zămislit, dă naștere păcatului; iar păcatul odată împlinit † aduce moartea.

1:16 Nu vă rătăciți frații mei preaiubiți,

1:17 Orice ni se dă bun și orice dar desăvârșit de sus este, coborând de la Tatăl luminilor, în Care nu există schimbare sau umbră de mutare.

Născuți prin Cuvânt

1:18 După voia Lui ne-a născut prin Cuvântul adevărului, pentru ca noi să fim un fel de pârgă a creaturilor Lui.

1:19 Așa că, frații mei preaiubiți, să fie orice om rapid în ascultare, încet în vorbire, încet la furie.

1:20 Căci furia bărbatului, dreptatea lui Dumnezeu nu *o* produce.

1:21 De aceea, lepădând orice necurăție și revărsare de răutate, cu blândețe primiți Cuvântul sădit, care poate să salveze sufletele voastre.

1:22 Deveniți însă împlinitori ai Cuvântului, și nu doar ascultători, înșelându-vă pe voi înșivă.

1:23 Căci dacă cineva ascultător de cuvânt este, și nu împlinitor, acela se aseamănă cu un bărbat examinându-și fața genezei † lui într-o oglindă;

1:24 căci s-a examinat pe sine însuși, și a plecat, și îndată a uitat cum era.

1:25 Cine însă și-a adâncit privirile în legea desăvârșită, cea a libertății, și rămâne † *în ea*, acela nu un ascultător uituc devine, ci un împlinitor de lucrare, acela fericit în ceea ce face el însuși va fi.

1:26 Dacă cineva gândește că e religios printre voi, *și* nu-*și* înfrânează limba lui, ci *își* înșeală inima lui, aceluia, deșartă *îi e* religia.

1:27 Religia curată și neîntinată înaintea lui Dumnezeu și Tatăl, aceasta este, să cercetăm orfanii și văduvele în necazurile lor, *și* fără pată pe noi înșine să ne păstrăm † de lume.

CAPITOLUL 2

2:1 Frații mei, să nu *faceți* discriminare având † credința Domnului nostru, Isus Hristos cel al gloriei.

2:2 Căci dacă intră în sinagoga voastră un bărbat purtând un inel de aur, în haină strălucită, și va intra și un sărman în haină murdară,

2:3 și priviți la cel purtând haina strălucitoare, și îi ziceți, Tu așează-te aici bine. Și celui sărman *îi* ziceți, Tu stai acolo, sau, Așează-te aici la așternutul picioarelor mele.

2:4 Atunci nu ați făcut discriminare între voi, și ați devenit judecători cu gânduri răufăcătoare?

1:1 † celor
1:13 † Dumnezeu nu poate fi ispitit de rele
1:15 † oc
1:23 † sau: nașterii
1:25 † perseverează
1:27 † păzim
2:1 † nu în discriminare să țineți

2:5 Ascultați frații mei preaiubiți, Nu Dumnezeu a ales pe sărmanii lumii acesteia, bogați în credință, și moștenitori ai împărăției pe care a promis-*o* celor iubindu-L?

2:6 Voi însă ați disprețuit pe cel sărman. Nu cei bogați vă asupresc, și *nu* ei vă târăsc înaintea scaunelor de judecată?

2:7 Nu ei blasfemiază frumosul nume care e chemat peste voi?

2:8 Dacă însă împliniți legea împărătească potrivit Scripturii, Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți, bine veți face.

2:9 Dacă însă discriminați datorită înfățișării, păcat lucrați, fiind condamnați de lege ca profanatori.

2:10 Căci oricine întreaga lege o va păzi, dar greșește într-un singur *lucru*, devine vinovat de toate.

2:11 Căci Cel ce a zis, Să nu comiți adulter, a zis și, Să nu ucizi. Dacă însă nu comiți adulter, dar ucizi, devii profanator al legii.

2:12 Așa să vorbiți, și așa să faceți, ca *unii care* prin legea libertății urmează să fiți judecați.

2:13 Căci judecata e fără milă față de cel ne având milă; și mila se glorifică pe deplin față de judecată.

Credința și faptele

2:14 Ce câștig, frații mei, dacă credință ar spune cineva că are, dar lucrări nu ar avea? Oare va putea credința să-l salveze?

2:15 Și dacă un frate sau o soră, goi ar fi, și lipsiți ar fi de hrana zilnică,

2:16 și ar zice acestora cineva dintre voi, Duceți-vă în pace, încălziți-vă și săturați-vă! - nedându-le însă cele necesare trupului, care *e* câștigul?

2:17 Așa și credința, dacă nu are lucrări, moartă este în ea însăși.

2:18 Dar va spune cineva, Tu credință ai, și eu lucrări am. Arată-mi credința ta din lucrările tale, și eu îți voi arăta din lucrările mele credința mea.

2:19 Tu crezi că Dumnezeu Unul este. Bine faci; și demonii cred și frisonează.

2:20 Vrei dar să cunoști, o! om deșert, că credința fără lucrări moartă este?

2:21 Avraam tatăl nostru nu din lucrări a fost îndreptățit, oferind pe Isaac fiul lui, pe altar?

2:22 Vezi că credința lucra împreună cu lucrările lui, și din lucrări credința a fost făcută desăvârșită.

2:23 Și s-a împlinit Scriptura care zice, Și a crezut Avraam în Dumnezeu, și i-a fost socotit pentru dreptate; și prieten al lui Dumnezeu a fost numit.

2:24 Vezi deci că prin lucrări *e* îndreptățit omul, și nu din credință numai.

2:25 La fel dar și Rahav prostituata, nu din lucrări a fost îndreptățită, găzduind pe mesageri și pe altă cale scoțându-*i* afară?

2:26 Căci după cum trupul despărțit de duh, mort este, așa și credința, despărțită de lucrări, moartă este.

CAPITOLUL 3

Limba

3:1 Să nu deveniți mulți învățători frații mei, știind că mai mare judecată vom primi.

3:2 Căci în multe *feluri* greșim noi toți. Dacă cineva, în cuvânt nu greșește, acela *e* un bărbat desăvârșit, capabil să *își* înfrâneze, de asemenea, întregul trup.

3:3 Iată, cailor zăbale la guri *le* punem, pentru a ni-i supune, și întregul lor trup *îl* conducem.

3:4 Iată, și corăbiile cât sunt de mari, și de aspre vânturi fiind împinse, sunt conduse de o foarte mică cârmă, oriunde dă impuls a cârmaciului voință.

3:5 La fel și limba, un mic mădular este, și mari lăudăroșenii pronunță. Iată, un mic foc ce mare pădure aprinde.

3:6 Și limba *e* un foc, lumea nedreptății. Astfel, limba e așezată printre mădularele noastre, aceasta întinează întregul trup, și aprinde roata † întregii vieți ‡, și e aprinsă de gheenă.

3:7 Căci orice specie, și de fiare, și de păsări, și de târâtoare și de vietăți din mare, e îmblânzită și a fost îmblânzită de specia umană.

3:8 Dar limba nimeni dintre oameni *nu* poate să *o* îmblânzească; *e* un rău neînfrânat, plină de otravă dătătoare de moarte.

3:9 Prin ea binecuvântăm pe Dumnezeu și Tatăl, și prin ea blestemăm pe oameni, care după asemănarea lui Dumnezeu sunt făcuți.

3:10 Din aceeași gură iese binecuvântare și blestem. Nu trebuie frații mei ca acestea așa să fie.

3:11 Oare izvorul, din aceeași deschidere, face să țâșnească *apă* dulce și *apă* amară?

3:12 Oare poate, frații mei, smochinul măsline să facă, sau vița, smochine? Tot așa niciun izvor +nu +poate să facă apă sărată și dulce.

Înțelepciunea de sus

3:13 Cine *e* înțelept și priceput între voi? Să arate din buna *lui* purtare lucrările lui în blândețea înțelepciunii.

3:14 Dacă însă invidie amară aveți și întărâtare în inima voastră, să nu vă lăudați și să mințiți împotriva adevărului.

3:15 Nu este aceasta înțelepciunea de sus coborând, ci una pământească, naturală †, demoniacă.

3:16 Căci unde *e* invidie și întărâtare, acolo *e* dezordine și orice lucru josnic.

3:17 Dar înțelepciunea de sus, mai întâi, în adevăr, este pură, apoi pașnică, blândă, ușor de înduplecat, plină de milă și *de* roade bune, nepărtinitoare și neprefăcută.

3:6 † drumul, desfășurarea
3:6 ‡ generației; BOS, DC: vieții; DBY, DBYF: a lumii naturale
3:15 † sau: sufletească; Vulgata (latină): „animalis”, de la „anima” → suflet; VBA: animalică; DBYE: natural; DBYF: animale

3:18 Iar roada dreptății în pace e semănată de cei ce fac pace.

CAPITOLUL 4

Război în mădularele voastre

4:1 De unde *vin* războaie și certuri printre voi? Nu de aici, din plăcerile voastre, care se războiesc în mădularele voastre?

4:2 Doriți, și nu aveți; ucideți și invidiați, și nu puteți să obțineți; vă luptați și vă războiți; nu aveți pentru că nu cereți voi *înșivă*.

4:3 Cereți, și nu primiți, fiindcă *în mod* rău cereți, ca în plăcerile voastre să risipiți.

4:4 Adulteri și adultere, nu știți că prietenia lumii vrăjmășie față de Dumnezeu este? Oricine deci va vrea prieten să fie al lumii, vrăjmaș a lui Dumnezeu se constituie.

4:5 Sau gândiți că în zadar Scriptura spune, Cu gelozie dorește Duhul care locuiește în noi?

4:6 *El* însă dă un și mai mare har. De aceea spune, Domnul Se împotrivește celor mândri, celor smeriți însă, *le* dă har.

4:7 Supuneți-vă deci lui Dumnezeu. Împotriviți-vă diavolului, și el va fugi de la voi.

4:8 Apropiați-vă de Dumnezeu, și *El* Se va apropia de voi. Curățați-vă mâinile, păcătoșilor, și purificați-vă inimile, suflete împărțite!

4:9 Simțiți-vă nenorocirea și jeliți și plângeți. Râsul vostru, în jeluire să se schimbe, și bucuria, în mâhnire.

Smeriți-vă înaintea Domnului

4:10 Smeriți-vă înaintea Domnului, și El vă va înălța.

4:11 Nu vă vorbiți de rău unii pe alții, fraților. Cine vorbește de rău pe frate, și judecă pe fratele lui, vorbește de rău legea, și judecă legea. Dacă însă legea *o* judeci, nu ești împlinitor al legii, ci judecător.

4:12 Unul este Legiuitorul, Cel ce poate să salveze și să piardă. Tu însă, cine dar ești care judeci pe celălalt?

4:13 Veniți acum cei ce spuneți, Astăzi și mâine vom merge în cutare cetate, și vom petrece acolo un an, și vom face comerț, și vom câștiga.

4:14 *Voi* care nu știți ce *va fi* mâine. Căci ce *e* viața voastră? Căci un abur este, pentru puțin arătându-se, și apoi dispărând.

4:15 În loc ca vorbirea voastră *să fie*, Dacă Domnul va vrea, și vom trăi, de asemenea vom face aceasta sau aceea.

4:16 Acum însă vă lăudați în vanitățile voastre; orice laudă de felul acesta dăunătoare este.

4:17 *Cine* știe deci să facă binele și nu-*l* face, păcat *aceasta* îi este.

CAPITOLUL 5

Avertizarea bogaților

5:1 Veniți acum, *voi* bogaților, plângeți tânguindu-vă de nenorocirile voastre, care survin asupra voastră.

5:2 Bogățiile voastre au putrezit, și hainele voastre mâncate de molii au fost.

5:3 Aurul vostru și argintul sunt ruginite, și rugina lor spre mărturie vouă † va fi, și va mânca carnea voastră ca focul. Ați tezaurizat † în zile din urmă †.

5:4 Iată, plata lucrătorilor care au secerat în ținuturile voastre, cei lipsiți de voi, strigă; și strigătele secerătorilor în urechile Domnului Savaot † au intrat.

5:5 Ați trăit în lux pe pământ, și v-ați desfătat; ați hrănit inimile voastre ca într-o zi de înjunghiere.

5:6 *L*-ați condamnat, *l*-ați omorât pe cel drept; *el* nu vi se împotrivește.

Îndemnuri finale

5:7 Fiți îndelung-răbdători deci, fraților, până la venirea Domnului. Iată, plugarul așteaptă scumpa roadă a pământului, îndelung răbdând pentru ea, până când primește ploaie timpurie și târzie.

5:8 Fiți îndelung-răbdători și voi. Întăriți inimile voastre. Căci venirea Domnului e aproape.

5:9 Nu vă plângeți unii de alții, fraților, ca să nu fiți judecați. Iată, Judecătorul înaintea ușilor se ține.

5:10 Luați drept exemplu de suferință, frații mei, și de îndelungă răbdare, pe profeții care au vorbit în Numele Domnului.

5:11 Iată, *îi* numim fericiți pe cei ce au răbdat. De răbdarea lui Iov ați auzit, și deznodământul Domnului *îl* știți; fiindcă plin de milă este *El*, și îndurător.

5:12 Mai întâi de toate dar, frații mei, nu jurați nici pe cer, nici pe pământ, nici cu vreun alt jurământ; să fie însă da-ul vostru, da, și nu-ul, nu, ca nu cumva în ipocrizie să cădeți.

5:13 Suferă cineva dintre voi? Să se roage. E bucuros cineva? Să cânte psalmi.

5:14 E bolnav cineva dintre voi? Să cheme pe bătrânii adunării, și să se roage pentru el, pomădându-l cu untdelemn în Numele Domnului.

5:15 Și rugăciunea fierbinte † a credinței va salva pe cel ce e în suferință †, și îl va scula Domnul. Și dacă păcate ar fi săvârșit, îi vor fi iertate.

5:16 Confesați-vă unii altora delictele, și rugați-vă fierbinte unii pentru alții, ca să fiți vindecați. Mare forță are implorarea energică a celui drept.

5:17 Ilie a fost un om având aceleași slăbiciuni ca noi, și cu rugăciune s-a rugat să nu plouă; și nu a plouat pe pământ trei ani și șase luni.

5:3 † împotriva voastră
5:3 † θησαυρίζω → a tezauriza (DEX), a strânge în tezaur
5:3 † zilele escatologice
5:4 † Domnului Oștirilor
5:15 † sau: angajamenul divin, promisiunea făcută înaintea lui Dumnezeu
5:15 † sau: bolnav

5:18 Și iarăși s-a rugat, și cerul ploaie a dat, și pământul a odrăslit roada lui.
5:19 Fraților, dacă cineva dintre voi s-a rătăcit de la adevăr, și cineva îl întoarce,
5:20 să știe că cel ce întoarce un păcătos de la rătăcirea căii lui, va salva un suflet din moarte, și va acoperi o mulțime de păcate.